

Borsod, Gömör, Heves vármegyék erdészeti egyesületének közgyűlése.

Borsod, Gömör, Heves vármegyék erdészeti egyesületének közgyűlése a hó 6-án folyt le Egerben, a vármegye házában nagy gyűléstermében Gesztes Lajos egyesületi alelnök, érsekségi erdőmester elnöke alatt, ki az ülés megnyitása után mindenekelőtt afeletti sajnálkozásának adott kifejezést, hogy az egyesület elnökét, Podhradszky András, hercegi erdőigazgatót gyengélkedése megakadályozta a közgyűlésen való részvételben. Azután üdvözölte a hatóságok és testületek megjelent képviselőit, nevezetesen Lászlóffy Gábor m. kir. főerdőtanácsost, aki a földmivelésügyi miniszternek és Bund Károly egyesületi titkárral egyetemben egyuttal az Országos Erdészeti Egyesületnek képviselőjében jelent meg, továbbá a törvényhatóság, a gazdasági egyesület stb. képviselőit.

Az előző közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése után Mitske Gusztáv, az egyesület titkára adta elő jelentését az egyesület működéséről, amelyben először több erdőbirtokosnak alapító tagként való belépését említi fel, mint az egyesület fejlődésének örvendetes jelét. Azon kérdések közül, amelyekkel a válaszmány foglalkozott, felemlítjük Imecs Béla alelnöknek az orvvadászat hathatósabb megakadályozására vonatkozó indítványát, amely különben a közgyűlés külön tárgyaként is szerepelt. Említésre méltó továbbá az egyesület azon szándéka, hogy szakkönyvtárt alapít.

A titkári jelentés kapcsán a közgyűlés Mitske Gusztáv titkárnak évi 200 korona tiszteletdíjat szavaz meg, amelyet azonban nevezett egy létesítendő erdészeti internátus céljaira ajánl fel.

A Szénássy Gyula egyesületi pénztáros által előterjesztett pénztári jelentésből kiemeljük, hogy az egyesület vagyona 4329 korona 36 fillér.

Ezután következett *Gesztes Lajos* érsekségi erdőmester felolvasása a *tölgyesek ápolásáról*, amelyben egyfelől tölgyerdeink fogyásának okait fejtegeti, másfelől pedig a tölgyesek felújításánál általa követett és bevált eljárást ismerteti, amelyre még lesz alkalmunk visszatérni. Befejezésül a tölgyerdeinkben alkalmazott alacsony vágásfordulókat hibáztatja.

A tetszéssel fogadott felolvasás után *Csoma Gusztáv* hercegi

főerdész terjesztette elő indítványát a Bükk- és Mátrahegységben divó népies mészipar szervezéséről. Nézetünk szerint ez igen életrevaló eszme s oly helyi kérdés, amelynek megoldása az erdőbirtokosra és a népre valószínűleg egyaránt előnyös volna. Ha jól értettük meg az indítványt, a most elaprózott mésztermelésnek és értékesítésnek talán szövetkezeti alapon való tömörítése és céltudatos vezetése volna a cél. A kérdésre vonatkozó adatok azonban összegyűjtve még nem lévén, az ügy tulajdonképpen még nem érett volt meg arra, hogy közgyűlés elé vitessék, az tehát vita nélkül egy bizottságnak adatott ki további tárgyalás végett.

A következő pontja a tárgysorozatnak *Elek* Isván m. kir. főerdésznek „A legeltetés és az erdő” című felolvasása volt. A felolvasó kiméletlen legeltetési rendszerünket ismertette, amely elpusztítja a legelőterületeket, hogy azután az erdőből követeljen ujakat, ebből azonban azt a következtetést vonja le, hogy a kopárokat fásítsuk ugyan, de ne vonjuk erdészeti kezelés alá (ami alighanem egyértelmű volna azok ujjabb, gyors elpusztulásával) s a „póterdőtörvénynek” nevezett 1898. évi XIX. t.-cz.-nek erre vonatkozó intézkedéseit élesen támadja és hibáztatja.

Elismeri az erdőgazdaság nagy érdekelttségét a legeltetés kérdésénél, mégis azt annak megoldásánál teljesen ki akarja zárni a közreműködéstől. Ebben a tekintetben az Országos Erdészeti Egyesületnek egy legelőgazdasági törvény iránti kezdeményezését is — eltekintve attól, hogy a törvénytervezettel magával sem ért egyet — hatásköri túllépésnek minősíti.

A felolvasónak ez utóbbi kijelentése arra készítette az Országos Erdészeti Egyesületnek jelen lévő titkárát, hogy ezen váratlan s az erdőgazdaság részéről ebben a kérdésben elfoglalt álláspontnak gyengítésére alkalmas támadást visszautasítsa. Hangsúlyozza, hogy az Országos Erdészeti Egyesület csakis akkor ragadta meg a legelőkérdésben a kezdeményezést, amikor a gazdátársadalom tényezőivel való hosszas és ismételt érintkezés során arról győződött meg, hogy azok részéről ezen égetőnek mondható kérdés megoldása iránt javaslat nem várható. Az erdőgazdaságnak az az eminens érdekelttsége ebben a kérdésben, amelyet a felolvasó sem látszik tagadni, ily körülmények között az Országos Erdészeti Egyesületnek kezdeményező lépését nemcsak jogosultá

teszi, hanem annak megtétele egyenesen kötelessége volt az egyesületnek.

A törvénytervezettel, amely különben több okból sem a kormánylyal, sem az érdekelt gazdasági testületekkel még nem közöltetett, az Országos Erdészeti Egyesület meg óhajtja indítani a legelőgazdaság terén mutatkozó s az erdészetre is rendkívül károsan ható bajok orvoslására alkalmas akciózt, ami távolról sem jelenti azt, hogy ezzel az egyesület az erdészetnek valamely új, őt meg nem illető hatáskört akar szerezni vagy vindikálni. Teljesen egyetért Elek abbéli nézetével, hogy a legelőgazdaság rendezése és adminisztrálása első sorban a mezőgazdaság feladata s az Országos Erdészeti Egyesületnek erre nézve elfoglalt teljesen azonos álláspontjára hivatkozik, amelyről a felolvasónak ugyilátszik nem volt tudomása. Amidőn a törvénytervezet ennek daczára a legelőgazdasági törvény végrehajtása körül másodsorban az erdőtisztek közreműködését is provideálja, teszi ezt arra való tekintettel, hogy a mezőgazdaságnak oly egységes országos szervezete, mint az erdészetnek, sajnos, nincsen s így az erdészeti közlegeinek bizonyos, bár alárendelt igénybevétele valószínűleg nem volna elkerülhető. De még ezt az igénybevételt is feltételhez köti az egyesület, a felolvasónak a működési kör tullepésére vonatkozó kifogása tehát ebben a tekintetben is alaptalan.

A törvénytervezetet Elek ugyan helyteleníti, mivel azonban ezt csak egészen általánosságban tette, felszólalónak nincsen módjában Elek erre vonatkozó kifogásaira is kiterjeszkedni.

Elek István kijelenti, hogy felolvasásában nem óhajtotta előtte szóló egyéni érzékenységét sérteni. Nem volt tudomása arról, hogy az Országos Erdészeti Egyesület a törvénytervezetet még nem közölte az első sorban érdekelt gazdasági testületekkel, de azt kívánta volna, hogy ezek a testületek már a törvénytervezet készítésénél is meghallgattassanak.

Bund Károly csodálkozik azon, hogy Elek mi alapon szól az ő egyéni érzékenységéről, holott ő annak jelét tudomása szerint nem adta s mivel a törvénytervezet nem az ő műve, nem is adhatta. Ami pedig a gazdasági érdekeltégnek az előzetes tárgyalásoknál való bevonását illeti, erre nézve egyszerűen hivatkozik arra a tényre, hogy ezen tárgyalásokra az Országos Magyar Gazdasági

Egyesület, az Erdélyi Gazdasági Egylet és mindazon megyei gazdasági egyletek meg voltak hiva, amelyek a legelőkérdéssel foglalkoztak.

A közgyűlés ezen kontroverzia után jóváhagyta az egyesület m. évi számadásait és jövő évi költségvetését s azután *Imecs* Béla adta elő indítványát az orvvadászok hathatósabb fékentartása ügyében, amely további előkészítés végett bizottsághoz utasított.

Az egyesület következő közgyűlésének helyéül Diósgyőr jelöltetett ki, azután *Mitske* Gusztáv titkár indítványára a közgyűlés elhatározta, hogy az Országos Erdészeti Egyesületnek 40 éves jubileumán magát az elnökséggel és a titkárral képviselteti.

Miután még az elnök a jelenlévő alispánnak köszönetet mond a helyiségek átengedéséért, ez utóbbi örömének ad kifejezést, hogy Heves vármegye az erdészeket vendégül láthatta, amivel a közgyűlés véget ért.

A közgyűlés után annak tagjai Eger nevezetességeit tekintették meg, utolsónak Kovács Kálmán műszaki tanácsos érdekes és terjedelmes pinczéjét keresve fel, a hol az egrői társadalom színe-java várakozott a társaságra. Az erdészekkel rokonszenvező házigazda igaz magyar vendégszeretettel látta az egybegyűlteket a két párhuzamos, szintes tárna alakjában készült, régi pincze előcsarnokában vendégeül; a társaság csak az éjjeli órákban oszlott szét.

Másnap, e hó 7-én 8 óra tájban permetező esőben ült a társaság köcsira és a Sirok község mellett fekvő, már teljesen befásított kopárok alá vonult, amelyek egyikén a kartársi szeretet néhai *Hajós Gyula* miskolci kir. erdőfelügyelő emlékének oszlopot állított, amely derékban törött cserfát ábrázol. Ennek az oszlopnak megkoszoruzása és a gróf Károlyi Mihály hitbizományi uradalmának gondozásába való átadása volt a kirándulási program egyik pontja. A szakadó eső ezt a kegyeletes ünnepélyt sajnálatos módon megröntötte s meg kellett elégedni azzal, hogy a kocsisor az emléket hordozó domb alján megállt, ahol Gesztes Lajos, aki az emlék céljaira való gyűjtést rendezte, szívhez szóló szavakban emlékezett meg az elhunyt kartársnak különösen a kopárok erdősitése körül szerzett nagy érdemeiről s azután az emléket Rajzinger Antal uradalmi erdőmesternek megőrzés és gondozás végett átadta, aki néhány szóval válaszolt. A társaság, melynek soraiban volt

Hajós Gyula özvegye és fia is, a hymnus eléneklésével fejezte be e szép ünnepélyt s azután a terpesi állami csemetekertnek meglátogatását a rendkívül kedvezőtlen időjárás miatt mellőzve, közvetlenül Parádfüredőre kocsizott, a hol délutáni program-pontként még az ottani vadaskert, az üveghuta és források megtekintése volt hátra. E sorok írója azonban kénytelen lévén Parádra érkezte után azonnal tovább utazni, a program ezen részén már nem vett részt.

KÜLÖNFÉLÉK.

Uj rendes tanárok az erdészeti főiskolán. Az erdészeti főiskola rendes tanárainak száma a közelmúltban kettővel szaporodott. Ófelsége ugyanis rendes tanárrá nevezte ki dr. *Kövessi* Ferencz eddigi rendkívüli tanárt, aki a növénytant és az ezzel kapcsolatos tárgyakat adja elő, továbbá ugyancsak rendes tanárrá nevezte ki *Jankó* Sándor m. k. főerdészt, aki a földméréstant, az erdei szállító eszközöket és a vadpatakszabályozást fogja előadni a jövő tanévtől kezdve.

Dr. *Kövessi* Ferenc életrajzi adatait már lapunk 1904. évi kötetének 1089. oldalán közölvén, ezuttal csupán a *Jankó* Sándorra vonatkozó adatokat pótoljuk. *Jankó* Sándor 1890-ben végezte az erdészeti akademiát jeles sikerrel s azután mint műszaki dijnok és erdőgyakornok a zalaegerszegi állami erdőhivatalnál lépett szolgálatba. Az államvizsga letétele után csakhamar a földmívelésügyi miniszterium erdészeti főosztályába rendeltetett, ahol a főerdézi rangig emelkedett. Kizárólag építkezési és egyéb műszaki ügyekkel foglalkozott, amelyek iránt kiváló hajlammal és tehetséggel bírt. Az akademián egy évig ifjusági köri elnök volt.

Az orsz. erdészeti egyesület meghívása. Pécs sz. kir. város közönsége f. évi május 26-ikán tartott közgyűlésén egyhangulag elhatározta, hogy az orsz. erdészeti egyesületet az 1907. évi pécsi országos kiállítás alkalmából vendégül meghívja. *Pánczél Ottó*.

A pécsi országos kiállítás, mely 1907. évi május 15-ikétől szeptember 15-ig fog megtartatni, fővédnökéül *Frigyes* kir. herczeg ő fenségét, Baranya vármegye legnagyobb földbirtokosát nyerte